

РЕШЕНИЕ

№ 15525

гр. София, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА

при участието на секретаря НАТАША П. МЕРЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА
Гражданско дело № 20211110131545 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Д. Т. Н., уточнена с молба с вх. № 56038/17.09.2021 г., срещу А. Д. Н. и Г. Д. Н., с която е предявен иск за отмяна на дарение, извършено от ищеца в полза на ответниците, на недвижим имот, представляващ 1/2 идеална част от апартамент № 53, находящ се в гр. С., ж. к. „М.“, бл. ***, вх. *, ет. *, състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 73,12 кв. м., при съсед: от север – ап. 52 и коридор, от юг – тревна площ, от изток – тревна площ, от запад – ап. 54, от горе – ап. 59, от долу – ап. 47, с прилежащото избено помещение № 53 със застроена площ от 3,92 кв. м., при съсед: от север – коридор, от юг – мазе № 54, от изток – коридор, от запад – мазе № 52, заедно с 0,7737 % ид. части от общите части на сградата и правото на строеж върху нея.

Ищецът твърди, че дарението било извършено през 1992 г., когато той и бившата му съпруга дарили на дъщерите си – ответниците по делото – собствения си недвижим имот. През последните години ищецът бил в затруднено финансово положение, не полагал труд по трудово правоотношение, нямал постоянен доход, а търговското дружество, чийто едноличен собственик на капитал бил, имало натрупани задължения.

Поради продажбата на единственото жилище на ищеца на публична продан в хода на изпълнително дело, той бил принуден да живее в селскостопанско помещение в с. М., община П.. Доходите на ищеца не могли да покрият ежедневните му разходи за храна, отопление и други консумативи, а той нямал имущество, чрез продажбата на което да си осигури средства. Това наложило да изпрати до ответниците нотариална покана, връчена им на 28.04.2021 г., с искане всяка от тях да му заплаща издръжка в размер на по 400,00 лева месечно. Тъй като не получил така поисканата издръжка и предвид крайната необходимост, в която се намирал, ищецът моли процесното дарение, обективирано в Нотариален акт № ** от **.**.**** г., том ****, вх. рег. № ***, дело № *** от **** г. на нотариус В. А., I-ви нотариус при Софийска нотариална служба към II-ри районен съд, да бъде отменено до собствената му 1/2 идеална част от дарения апартамент, както и да му бъдат присъдени сторените разноси по делото.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответниците А. Д. Н. и Г. Д. Н. за отговор, като такъв е подаден в законоустановения едномесечен срок. Ответниците заявяват, че предявените искове са изцяло неоснователни. Твърдят, въз основа на подробно изложени аргументи, че заявеното от ищеца не отговаряло на действителното фактическо положение, тъй като той получавал пенсия за осигурителен стаж и възраст, притежавал множество недвижими имоти, бил регистриран и осъществявал дейност като едноличен търговец, притежавал и капитал в няколко търговски дружества, развиващи търговска дейност към датата на подаване на исковата молба. Ответниците сочат още, че не разполагали с възможност да осигуряват издръжка на ищеца, тъй като същите полагали грижи съответно за своята майка (от страна на ответника А. Н.) и за своето дете (ответникът Г. Н.). Отправена е молба за отхвърляне на исковите претенции, предмет на разглеждане в настоящото производство, и за присъждане на сторените по делото разноси.

Софийски районен съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото са субективно съединени конститутивни искове с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД, предявени от Д. Т. Н. срещу А. Д. Н. и Г. Д. Н., за отмяна на дарение на недвижим имот, обективирано в Нотариален акт № ** от **.**.**** г., том ****, вх. рег. № ***, дело № *** от **** г. на нотариус В. А., I-ви нотариус при Софийска нотариална служба към II-ри районен съд, по силата на който Д. Т. Н. е дарил на дъщерите си А. Д. Н. и Г. Д. Н. собствената си 1/2 идеална част от недвижим имот, представляващ апартамент № 53, находящ се в гр. С., ж. к. „М.“, бл. ***, вх. *, ет. *, и състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 73,12 кв. м., при съсед: от север – ап. 52 и коридор, от юг – тревна площ, от

изток – тревна площ, от запад – ап. 54, от горе – ап. 59, от долу – ап. 47, с прилежащото избено помещение № 53 със застроена площ от 3,92 кв. м., при съседи: от север – коридор, от юг – мазе № **, от изток – коридор, от запад – мазе № **, заедно с 0,7737 % ид. части от общите части на сградата и правото на строеж върху нея, поради отказ на ответниците да му дадат издръжка, от която той се е нуждаел за периода от м. януари 2017 г. до датата на предявяване на иска, както и към датата на подаване на уточняващата молба.

Предявеният иск е допустим. Съгласно чл. 227, ал. 3 ЗЗД искът може да се предяви в едногодишен срок, откакто на дарителя са станали известни основанията за отмяна на дарението. Исковата молба е депозирана на 03.06.2021 г., като ответниците са били уведомени за нуждата на ищеца от издръжка на 28.04.2021 г., видно от отбелязванията върху нотариална покана с вх. рег. № ****, том *, Акт № *** на нотариус В. И., рег. № *** в НК, връчена им чрез тяхната майка Д. Н. (л. 10-11). Съдът счита, че тези дати, съобразно въведените от ищеца твърдения, са релевантни за възникване на нуждата от издръжка, съответно – и за спазване на срока по чл. 227, ал. 3 ЗЗД.

С доклада по делото съдът е отделил като безспорно между страните обстоятелството, че по силата на процесното дарение Д. Т. Н. е прехвърлил на А. Д. Н. и Г. Д. Н. собствената си 1/2 идеална част от недвижим имот, подробно описан в титула за собственост.

Съобразно разпределената доказателствена тежест ищецът следва да докаже наличието на трайна нужда от издръжка, както и на отправено от него искане до дарените лица за предоставяне на издръжка. От своя страна ответниците трябва да установят предоставянето на поисканата от дарителя издръжка, съответно – наличието на обстоятелства, водещи до невъзможност за предоставяне на издръжка. На основание чл. 154, ал. 1 ГПК всяка от страните е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания и възражения.

За установяване наличието на трайна нужда от издръжка на ищеца, по делото е изискана информация от НОИ, НАП, Община Т., Община П., Столична община, БНБ и МВР – ГД „Гранична полиция“. Представени са справки от Агенция по вписванията чрез отдалечен достъп по данни за физическо лице на името на ищеца Д. Н., както и по фирмата на дружествата, за които се твърди, че ищецът е едноличен собственик на капитала, мажоритарен собственик, управител или член на техните управителни органи („Арм Инвест“ АД и „Е. А. Медия“ ЕООД). Налице е и справка по фирмата, с която ищецът осъществява дейност като едноличен търговец (ЕТ „Т. - Д. Н.“).

При анализ на наличната по делото писмена документация (л. 339-344, л. 347-348), се установява, че Д. Н. е собственик на поземлени имоти (ПИ) в с. Е., община Т., област П., представляващи ливади, а именно: ПИ с пл. № 034005, площ 1,769 дка, м.

„Р.“; ПИ с пл. № 034108, площ 2,600 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 046113, площ 3,999 дка, м. „Б.“; ПИ с пл. № 034044, площ 2,270 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034088, площ 2,983 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034045, площ 0,836 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 042009, площ 9,115 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 042010, площ 0,969 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034077, площ 0,906 дка, обл. П.; ПИ с пл. № 034011, площ 2,716 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 033028, площ 1,062 дка, м. „С.“; ПИ с пл. № 053054, площ 2,022 дка, м. „Т.“; ПИ с пл. № 053009, площ 2,593 дка, м. „Т.“; ПИ с пл. № 032022, площ 1,280 дка, м. „Г.“; ПИ с пл. № 034002, площ 0,543 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034052, площ 2,057 дка, обл. П.; ПИ с пл. № 033035, площ 3,008 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 042022, площ 2,389 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 052063, площ 6,432 дка, м. „П.“. Вещото лице по изготвената съдебно-икономическа експертиза, съобразявайки размера на средното годишно арендно плащане за 2022 г., на база стопанската 2021-2022 г., посочва, че размерът на наемите/арендата, които могат или е могло да бъдат получени за процесния период (от м. януари 2017 г. до датата на изготвяне на заключението), при отдаване под наем/аренда на собствените на ищеца поземлени имоти с обща площ 50,455 дка земя и 17 лв./дка аренда, за година възлиза на 857,74 лв., а при 20 лв./дка – 1009,10 лв., или средна цена – 933,42 лв.

Налице са доказателства, находящи се на л. 349-365 от делото, че Д. Т. Н. притежава в качеството си на ЕТ „Т. – Н.“ още поземлени имоти в с. Е., община Т., област П., а именно: ПИ с пл. № 034071, площ 0,316 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034056, площ 6,879 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034035, площ 2,034 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034027, площ 4,261 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034026, площ 3,147 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034025, площ 0,363 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034087, площ 0,556 дка, м. „Р.“; ПИ с пл. № 034010, площ 3,907 дка, м. „Р.“. Размерът на годишните наеми/аренда от описаните поземлени имоти за процесния период вещото лице определя при обща площ от 21,463 дка и 17 лв./дка, на 364,87 лв., а при 20 лв./дка – на 429,26 лв., или средна цена – 397,07 лв.

По силата на Договор за дарение от 12.07.2001 г., обективиран в Нотариален акт № 24, том 1, № от дв. вх. рег. 122 на АВ, Служба по вписванията - гр. Т. (л. 337), Д. Т. Н. е придобил по дарения от своя баща Т. Д. Н. урегулиран поземлен имот /дворно място/ от около 600 кв. м., заедно с построена в него масивна двуетажна жилищна сграда, находящи се в с. Е., общ. Т., обл. П.. При справка в сайта imoti.bg вещото лице констатирало, че към датата на изготвяне на експертизата продажбите на къщи в селото и околните села са от порядъка на 33000 евро.

С последващ Договор за дарение от 19.07.2001 г. – Нотариален акт № 26, том 1, № от дв. вх. рег. 126 на АВ, Служба по вписванията - гр. Т., сключен между ищеца и баща му Т. Д. Н. (л. 338), Д. Т. Н. е придобил и урегулиран поземлен имот /дворно място/ с площ от около 300 кв. м, находящ се в застроителната част на с. Е., общ. Т., обл. П..

При поставени въпроси по реда на чл. 176 ГПК в о. с. з. на 06.12.2022 г. Д. Н. потвърждава наличната по делото писмена информация, че притежава недвижими имоти, главно ливади, както и една къща в с. Е., община Т., към която има дворно място в размер на 900 кв. м., от по 600 и 300 кв. м. Заявява, че имотите не са отдавани нито под наем, нито под аренда.

От приложените по делото справки по юридическо лице в ТРРЮЛНЦ се установяват дружествата, в които ищецът има участие, както следва: мажоритарен собственик на „Арм Инвест“ АД, едноличен собственик на капитала на „Екир-21“ ЕООД и управител на „АВД-М“ ООД, „Евро-Атлантик Менеджеринг“ ЕООД, „Е.А.Медиа“ ЕООД (чийто едноличен собственик на капитала е „Екир-21“ ЕООД) и „Еникс-21“ ООД.

Съгласно приложените справки от Агенция по вписванията, Служба по вписванията – П., „Арм Инвест“ АД притежава поземлен имот с площ от 7271,00 кв. м., находящ се в землището на с. М., общ. П., представляващ парцел XIII по парцелния план на бившето ТКЗС на с. М., заедно с построена монолитна сграда със застроена площ от 943 кв. м., състояща се от цех за пакетиране на насипни хранителни продукти, разположени в югоизточната и югозападната част на сградата; цех за разфасоване и пакетиране на месо (въведен в експлоатация съгласно Удостоверение № 26/23.02.2006 г., изд. от общ. П.), двата цеха с обща застроена площ от 464,50 кв. м.; митнически склад - тип „С“, въведен в експлоатация съгласно Удостоверение № 74/07.04.2005 г., изд. от общ. П..

„Е.А.Медиа“ ЕООД притежава поземлен имот № 000117 с площ от 1699 кв. м. и сграда с площ от 204 кв. м. – битова сграда в стопанския двор на ТКЗС (заличено), находящо се в с. М., общ. П., съгласно Договор № 7/16.09.2010 г. (л.366-367).

Изложеното се допълва и от обясненията на страната. Д. Н. потвърждава, че е акционер и изпълнителен директор в „Арм Инвест“ АД, което подлежало на ликвидация, както и едноличен собственик на капитала и управител на „Екир 21“ ЕООД, осъществяващо търговска дейност със „затихващи функции“. Поддържа, че не извършвал дейност като едноличен търговец, „Европейска компания за индустриално развитие Екир“ ЕООД била в процес на ликвидация, а по отношение на „Евроатлантик Менаджеринг“ ЕООД предстояла такава. Твърди, че „Арми Инвест“ АД към момента на изявлението му не притежавало нищо, тъй като наличният на дружеството имот в с. М., земя и сграда, бил продаден през месец февруари или април на публична продажба. За „Е.А. Медия“ ЕООД твърди, че притежавало битово-административна сграда с прилежаща земя в с. М., върху които бил учреден особен залог по кредит, но сградата била на груб строеж и неизползваема. Отрича притежаването на друго имущество в качеството си на орган на управление.

Съдът намира твърденията на ищеца относно състоянието на „Екир 21“ ЕООД за

неверни, доколкото след справка в счетоводството на дружеството вещото лице е установило, че за 2021 г. същото е приключило годината с печалба, а за 2022 г. се предвижда фирмата да продължи дейността си, като увеличи пазарния дял и клиентите си, тоест дружеството е активно, работещо и е на печалба.

В Удостоверение с изх. № УРИ115800 9687 от 16.09.2022 г., изд. от МВР, ОДМВР - П., Сектор „Пътна полиция“ (л. 280) са описани моторните превозни средства, собственост на Д. Т. Н. и на дружествата, в които участва, както следва: л. а. „Алфа Ромео“, рег. № *****, собственост на ищеца от 1993 г.; ЕТ „Т. - Д. Н.“ притежава т. а. „Форд Транзит“, рег. № *****, в собственост от 2021 г., т. а. „УАЗ 452Д“, рег. № *****, в собственост от 2021 г. и т. а. „Форд Транзит“, рег. № СВ*****, в собственост от 2021 г.; „АРМ Инвест“ АД притежава т. а. „Фолксваген ЛТ50“, рег. № *****, в собственост от 2007 г. и т. а. „Мерцедес 310“Д, рег. № *****, в собственост от 2007 г.; „Европейска Компания за Индустриално Развитие - ЕКИР“ ЕООД притежава т. а. „Мерцедес“, модел 210Д, рег. № *****, в собственост от 2002 г. Съгласно заключението по изготвената СИЕ, наем на бус варира от 70 - 90 лв. на ден.

По повод описаните моторни превозни средств, Д. Н. заявява, че с два от тях, собственост на ЕТ „Т.“, доставял субпродукт от Гърция, като с приходите от тази дейност погасявал задълженията си, за да може да ликвидира дружеството. Относно третия автомобил „УАЗ“, излизащ в справката от МВР, посочва, че не бил в движение. От автомобилите, собственост на „Арм Инвест“ твърди, че „Форд Транзит“, рег. № *****, и „Фолксваген ЛТ 50“ били за скрап, а „Мерцедес“, рег. № *****, не бил в движение от 2014 г. и бил под запор на НАП. Въпреки изявленията на ищеца, че ще представи доказателства в подкрепа на твърденията си, такива не са ангажирани по делото.

Видно от Удостоверение с изх. № 1056-13-557#3/15.11.2022 г., издадено от НОИ – ТП П. (л. 392), за периода м. 02.2021 г. – м. 11.2022 г. ищецът е получавал пенсия заедно с добавки, като същата към м. 11.2022 г. възлиза на сумата от 652,15 лв. Съобразявайки изложените данни, както и нормативната уредба, съгласно която линията на бедност за 2021 г. е определена на 369,00 лв. (ПМС №265/24.09.2020 г.), за 2022 г. – на 413,00 лв. (ПМС № 286/19.08.2021 г.), а за 2023 г. – 504,00 лв. (ПМС №286/21.09.2022 г.), съдът намира, че за описания период получаваните от ищеца средства от пенсия и добавки надвишават минималния праг на бедност за страната.

По делото е разпитана В. Д. С. – служител в „Арм Инвест“, занимаваща се с оперативното счетоводство на фирмата. Същата заявява, че Д. Н. имал финансови затруднения от преди 5 години след продажбата на апартамент от ЧСИ, който се ползвал и като офис. Поради това ищецът живеел в цеха в с. М., който бил продаден и от месец януари е трябвало да бъде освободен. Фирмата „Арм Инвест“ също била в лошо финансово състояние, като предстояла ликвидация и прекратяване на дейността.

Към момента цехът за преработка на месо поддържал минимална дейност, като пояснява, че месото било транспортирано от Д. Н. с микробус от Гърция. Свидетелят поддържа, че не била осчетоводявала плащания на ищеца, единствено такива за гориво, като не били изплащани командировъчни, нито осигурителни вноски на негово име.

Информацията относно наличието на движимо и недвижимо имущество, собственост на ищеца, участието му в търговски дружества, както и пътуванията му до Гърция по работа се потвърждава и от показанията на Д. И. Н. – бивша съпруга на ищеца и майка на ответниците. Същата подробно описва разположението на къщата в с. Е., като е запозната и с търговията на ищеца с месо, в това число и с притежаваното от него промишлено помещение в с. М.. Излага данни и относно наличието на спорове за имоти между ищеца и неговите сестра и чичо.

Съдът кредитира показанията и на двамата свидетели като логични, подробни и съответни на останалия доказателствен материал по делото. Макар свидетелят Д. Н. да е лице от очертания в разпоредбата на чл. 172 ГПК кръг, на показанията □ следва също да бъде дадена вяра, доколкото тя е пряк участник в развилите се процесни събития и в този смисъл е възприела непосредствено обстоятелствата, които възпроизвежда.

Договорът за дарение е безвъзмезден. Когато обаче са налице възникнала след сключването му нужда на дарителя от издръжка и потърсена от него помощ от надарения, последният е длъжен да окаже исканата помощ. Виновното неизпълнение на това задължение води до възможност за отмяна на дарението. По този начин изпадналият в нужда от издръжка дарител възвръща имота в патримониума си и може да задоволи възникналата своя трайна нужда от средства за живот. Това означава, че нито паричните му доходи, нито цялото притежавано недвижимо и движимо имущество, нито потенциалните възможности, свързани с това имущество, не са достатъчни за преживяването му. При конкретната преценка за наличие на нужда от издръжка трябва да се вземат предвид всички обстоятелства, включително и дали доходите на дарителя са по-ниски от определения от държавата размер на линията на бедност.

Съгласно трайната съдебна практика преценката за наличието на „трайна нужда“ от издръжка се прави въз основа на конкретното здравословно и материално състояние на дарителя, като се отчитат всичките му доходи – от заплати, пенсия, добавки, други възнаграждения, получени суми от продажби, реализирани печалби, спестявания и реалната възможност, с оглед състоянието на пазара, да реализира допълнителни доходи от отдаване под наем или аренда на недвижими имоти, или тяхната продажба, които се съотнасят към размера на конкретно необходимите разходи за покриване нуждите му от жилище, храна, ток, отопление, медицинско обслужване и лекарства (в този смисъл Решение № 238/20.03.2009 г., по гр. д. № 6464/2007 г. на I г. о. и Решение

№ 526/03.02.2012 г., по гр. д. № 681/2010 г. на IV г. о. на ВКС).

Нуждата от издръжка се определя след преценка на всички посочени по-горе обстоятелства, като средната сума, необходима за издръжката на човек е общоизвестна. Въз основа на данни от НСИ, вещото лице по изслушаната СИЕ е констатирало, че за процесния период разходите на домакинствата за храна, напитки, облекло, данъци, осигуровки и др. възлизат на година, както следва: за 2017 г. – 5161 лв. (430,08 лв./месечно); за 2018 г. – 5710 лв. (475,83 лв./месечно); за 2019 г. – 6158 лв. (513,17 лв./месечно); за 2020 г. – 6173 лв. (514,42 лв./месечно) и за 2021 г. – 5745 лв. (478,75 лв./месечно). От представените писмени документи, безспорно се установява, че ищецът притежава както като физическо лице, така и в качеството си на едноличен търговец, достатъчно имущество, от реализирането на което може да придобие средства за своята издръжка. Същият е и едноличен собственик на капитала и управител на множество дружества, а дейността на управителя на търговско дружество е уредена като възмездна такава (арг. чл. 137, ал. 1, т. 5 ТЗ). Същевременно, размерът на получаваната от ищеца пенсия за периода м. февруари 2021 г. – м. ноември 2022 г. надвишава дохода, необходим средно като размер на едно лице за 2021 г. Видно от писмо на ТД на НАП София, офис П., с изх. № 94-А-172/19.01.2023 г. (л. 424-435), за периода от 01.01.2017 г. до 31.05.2021 г. Д. Н. се е осигурявал като самоосигуряващо се лице в качеството си на едноличен собственик и управител в „Европейска компания за индустриално развитие – ЕКИР“ ЕООД (в ликвидация), а за периода от 01.06.2021 г. до 19.01.2023 г. (датата на предоставяне на информацията от НАП) – отново като самоосигуряващо се лице, но в качеството си на едноличен собственик на капитала и управител в „Екир-21“ ЕООД.

Предвид изложеното, съдът намира, че паричният доход на ищеца (пенсии и добавки), цялото притежавано от него имущество и потенциалните възможности, свързани с това имущество, в това число и осъществяваната от него търговска дейност, са достатъчни за преживяването на Д. Н. и той разполага с възможност за осигуряване на собствената си издръжка.

Доколкото по делото не се установява наличието на първия елемент, обуславящ потестативното право, претендирано от дарителя, то безпредметно се явява обсъждането на останалите елементи от фактическия състав на претенцията и събраните в тази връзка доказателства. Изводът за притежавани от ищеца достатъчно средства за осигуряване на нужната му издръжка за живот, обуславя неоснователността на исковата претенция, което налага същата да бъде отхвърлена в цялост.

Само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че, за да се признае на дарителя правото да иска отмяна на дарението, недаването на издръжка трябва да се прояви в обществено укорима форма и поради това непризнателността да може да се оцени като драстична. Такава високо укорима непризнателност ще има, когато

дареният има възможност да даде и осигури издръжка на дарителя си, без да накърнява своите минимални нужди и обичайната издръжка на лицата, на които дължи такава по закон, и въпреки това отказва да я даде. Съгласно ТР № 1/21.10.2013 г. по т. д. № 1/2013 г. по описа на ОСГК на ВКС, при иск за отмяна на дарение на основание чл. 227, ал. 1, б. "в" ЗЗД не е налице проява на непризнателност, когато дареният не предостави поисканата от дарителя издръжка, от която той трайно се нуждае, ако поради липса на достатъчно средства, с даването на издръжка на дарителя, дареният би поставил себе си и лицата, които е длъжен да издържа по закон, в по-лошо положение от това на дарителя. С оглед на справедливостта в случаите, при които дареният сам е в нужда и трудно покрива собствените си потребности и тези на своите близки, на които дължи издръжка по закон, е прието, че е налице обективна невъзможност за изпълнение на правното задължение за даване на издръжка и отказът на дарения да я даде не е необоснован, поради което не следва да се признае право на отмяна на дарението.

В този смисъл, видно от писмо от НАП – ТД „Младост“ от 30.11.2022 г. (л. 394), при справка в информационната система няма данни за подадени в НАП уведомления по чл. 62 КТ за регистрирани трудови договори спрямо ответницата Г. Д. Н., нито такива относно осигурителен доход. От друга страна, от приложените по делото доказателства се установява, че същата има издадено предписание за извършване на асистирана репродукция, във връзка с което са проведени изследвания на значителна стойност.

По отношение на другата ответница А. Н. е налице информация за регистрирани трудови договори, в това число и данни за осигуряване на лицето (л. 445-447). Видно от приложената справка от НАП, за процесния период от 01.01.2017 г. до 25.10.2022 г. ответницата се е намирала в трудови правоотношения с различни работодатели, съответно е реализирала доходи. Същата в качеството си на родител обаче дължи издръжка на своята дъщеря В. Р. Б., която за целия процесен период и понастоящем е малолетна, видно от Удостоверение за раждане, издадено на 09.07.2018 г. (л. 157 от делото). В този смисъл отглеждането и възпитанието на детето е съпроводено с допълнителни разходи в тежест на родителя.

Мотивиран от изложеното, съдът намира, че не са налице необходимите предпоставки за уважаване на предявените искове с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД.

По разноските:

Предвид изхода на спора, право на разноски имат ответниците, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

В полза на А. Д. Н. и Г. Д. Н. следва да се присъдят разноски в общ размер от 2368,60 лв., от които 2000,00 лв. за адвокатско възнаграждение, 45,00 лв. за издаване на

съдебни удостоверения, 23,60 лв. – за разноски за куриерски услуги и 300,00 лв. – депозит за СИЕ. Съдът намира, че адвокатското възнаграждение е действително заплатено на адв. А. К., видно от приложения по делото договор за процесуално представителство от 15.12.2021 г., представляващ разписка за получената сума (л. 166).

Ищецът своевременно е възразил по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Предвид предмета на делото, неговата правна и фактическа сложност, материалния му интерес, както и събраните по делото доказателства, съдът намира направеното възражение за неоснователно. При преценката си съдът съобрази чл. 7, ал. 2, т. 4 в приложимата редакция на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ДВ бр. 68 от 31.07.2020 г.), както и обстоятелството, че оказаната защита е в полза на двете ответници по делото.

По изложените съображения, Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 47-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от **Д. Т. Н.**, ЕГН: *****, с постоянен адрес: Област П., Община Т., с. Е., **срещу А. Д. Н.**, ЕГН: *****, и **Г. Д. Н.**, ЕГН: *****, и двете с адрес: гр. С., ж. к. „М.” *, бл. ***, вх. *, ет. *, ап. **, **искове с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД** за отмяна на дарение на недвижим имот, обективизирано в Нотариален акт № ** от **.*.*.**** г., том ****, вх. рег. № ****, дело № *** от **** г. на нотариус В. А., I-ви нотариус при Софийска нотариална служба към II-ри районен съд, по силата на който Д. Т. Н. е дарил на дъщерите си А. Д. Н. и Г. Д. Н. собствената си 1/2 идеална част от недвижим имот, представляващ апартамент № 53, находящ се в гр. С., ж. к. „М.”, бл. ***, вх. *, ет. *, състоящ се от две стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 73,12 кв. м., при съсед: от север – ап. 52 и коридор, от юг – тревна площ, от изток – тревна площ, от запад – ап. 54, от горе – ап. 59, от долу – ап. 47, с прилежащото избено помещение № 53 със застроена площ от 3,92 кв. м., при съсед: от север – коридор, от юг – мазе № 54, от изток – коридор, от запад – мазе № 52, заедно с 0,7737 % ид. части от общите части на сградата и правото на строеж върху нея.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, **Д. Т. Н.**, ЕГН: *****, с постоянен адрес: Област П., Община Т., с. Е., **да заплати на А. Д. Н.**, ЕГН: *****, и **Г. Д. Н.**, ЕГН: *****, и двете с адрес: гр. С., ж. к. „М.” *, бл. ***, вх. *, ет. *, ап. **, **сумата от 2368,60 лева**, представляваща сторени от страните разноски в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____